

Cvetlični grm **budleja**, z zgovornim domačim imenom **metuljnik ali metuljka**, je danes pogost gost v vrtovih in parkih, počasi pa postaja že kar nebodigatreba vsiljivec na ledinskem svetu. Njegova domovina je sicer Kitajska, v Evropo pa so ga prinesli šele okoli leta 1895. Vrsta *Buddleja davidii*

je kljub močni strupenosti svojih glikozidov zelo priljubljena zaradi modrih, vijoličastih ali belih stožčastih socvetij, ki ob polnem razmahu tudi človeku zadišijo po medu, še bolj pa so privlačni za največje lepote narave – metulje.

Dnevni pavlinček (Inachis io). Foto: Jurij Kurilo.



Tudi naš metuljnik, ki raste ob balkonu tja do višine dveh metrov in pol, je bil med obilnim cvetenjem od avgusta pa do septembra in celo oktobra pravo shajališče žuželk, ki nabirajo medicino, predvsem pa različnih vrst večjih metuljev dnevnikov. V letošnjem obdobju vročega poletja in tople jeseni so bili zagotovo najbolj vneti obiskovalci vijoličastih cvetov **dnevni pavlinčki** (*Inachis io*). Za isto »medeno mizo« se jih je včasih znašlo kar po več naenkrat. Kot posamezniki pa so prišli tudi še bolj ugledni predstavniki metuljih družin, denimo **lastovičar** (*Papilio*

machaon) ali **jadravec** (*Iphiclides podalirius*). Kazalo je, da se je neki jadravec, za katerega je bil značilen odlomljeni repek, kar več dni zaporedoma vračal na naš metuljnik. Nasploh so bili tako posamezni jadranci kot admirali kar močno »zdelani«, za kar je bila bržkone kriva njihova daljša letalna doba. Večkrat so se po cvetovih sprehodile **gospice** (*Argynnis paphia*), tako moškega ali ženskega spola. Te so se zadrževale, tako kot pavlinčki, na socvetjih tudi po pol ure in dlje, medtem ko se je kakšen lastovičar po naglem obisku nekaj cvetkov kar kmalu po-

Lastovičar (Papilio machaon). Foto: Jurij Kuriilo.



slovil. Zelo sem bil vesel tudi **malega biser-nika** (*Issoria lathonia*) – ki ga ne vidiš tako pogosto – z vpadljivimi »biseri« na spodnji strani kril. Sem in tja so se pojavljali tudi različni belini, ki pa so za »fotografsko oko« malo manj privlačni, in sicer zaradi močnega kontrasta s temno okolico, ki postane ob pravilni osvetlitvi metulja na posnetku kar preveč mračna. Med obiskovalci našega metuljnika ni manjkal **osatnik** (*Vanessa cardui*), evropski selivec z bržkone najdaljšim daljinskim rekordom od Afrike do Islanda. Od časa do časa so cvetoči grm obiskovali tudi

admirali (*Vanessa atalanta*), ki jih je zaradi njihovih slikovitih kril zagotovo veselo sleherni fotografsko oko. Pogosto je nad drobnimi cvetki frlel kot kakšen helikopterček **velerilec** (*Macroglossum stellatarum*), ki pa ga je brez bliskavice zelo težko ujeti v pravo fotografsko ostrino.

Zdaj pa še k fotografski strani naše metulje zgodbe ... Letos sem si po dolgem času kupil nov digitalni zrcalnorefleksni fotoaparatus, prvega, na katerem lahko menjam različne objektivne. Doslej sem bil navezan zgolj na različne digitalne modele s fiksni-

Osatnik (Vanessa cardui). Foto: Jurij Kurillo.



mi objektiv. Zdaj sem si nabavil fotoaparatom **Sony alpha 58** z zum objektivom z goriščnicami od 18 do 55 milimetrov in zaslonkami od 3,5 do 5,6. Pri tem fotoaparatu je mogoče uporabljati vse avtomatične objektivne stare firme Minolta z njihovim posebnim bajonetnim navojem. Ti so mi doslej ležali dolga leta neuporabljeni v omari kot zapuščina starih, a sicer odličnih analognih fotoaparatom Dynax. Med njimi sem našel tudi zum objektiv Sigma z goriščnicami od 70 do 300 milimetrov in zaslonkami od 4 do 5,6. Objektiv DL Macro super se je pri moji fotografski straži ob metuljniku odlično obnesel, saj dopušča posnetke večjih metuljev »v formatu« celo iz metrske razdalje. S tem lečjem se mi je posrečilo nare-

diti poleg običajnih fotografskih posnetkov tudi nekaj kratkih videoprizorčkov. Koliko lažji postopek kot z nekdanjim analognim fotoaparatom Pentax in 135-milimetrskim objektivom ter mehkom, ko je bilo treba zaradi nizke občutljivosti diapozitivnega filma priključiti tudi elektronsko bliskavico! Da ne govorimo o stroških takratnih barvnih filmov, ko si zaradi varčnosti pritisnil na gumb po res tehtnem premisleku. Danes pa na stotine posnetkov – tako rekoč zastoj! Kajpak pa se med njimi nabere kar precej »škarta«.

Kako že pravi stari latinski heksameter?
Tempora mutantur et nos mutamur in illis
(Časi se spreminjajo in mi z njimi)!

Mali bisernik (Issoria lathonia). Foto: Jurij Kurillo.

